

at den højtærede Finansminister havde sagt dette rent ud: Med denne Stat er det mit Formaal at skaffe saa og saa mange Penge til Veje. Det siger den ærede Minister nu ikke, i alt Fald ikke direkte; men ganske sikkert vil det blive Resultatet af Staten. Derimod har jeg til min store Forbavselse hørt, at den ærede Minister har sagt, at han kunde tænke sig, at vi maatte komme til det rene Forbud. Men at tænke sig det, er at indtage en diametralt modsat Stilling af den, han i og for sig indtager. I det ene Tilfælde, naar han foreslaar en Stat, som den, der nu er foreslaaet, ønsker han gennem Drifseligheden her i Landet at saa Penge i Statskassen, og i det andet Tilfælde opgiver han helt at saa Penge. Det er altsaa en Nødvendighed, at Ministeren tager sin Stilling dertil; han kan ikke paa en Gang ønske at saa Penge i Statskassen og paa den anden Side tænke paa Muligheden af at gaa til et Forbud, der ikke alene maatte strække sig til Brændevin, men meget videre; det maatte strække sig baade til Ol og Vin, hvis der skulde være Mening i det, og hvis man overhovedet skulde ind paa et Forbud mod Nydelsen af Spiritus; men det kan han ikke vilje samtidig med, at han ønsker at gennemføre en Stat, som skal give Penge i Statskassen. Men disse Betragtninger ere jo allerede andre fremkomne med, og jeg skal ikke dvæle videre derved, kun skal jeg sige, at jeg principielt er en Modstander af Stat paa Brændevin af den Grund, at jeg mener, den falder paa den fattige Befolkning, og at jeg ikke vil være med til at paalægge yderligere Byrder paa en Befolkning, der i Forvejen er bebyrdet nok.

Til Slutning vil jeg blot tillade mig i Anledning af de politiske Betragtninger, der ere fremkomne, at sige nogle Ord, baade til, hvad det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) sagde, og hvad det ærede Medlem fra Møen (Bjfsen) nu svarede ham dertil. Der er blevet sagt af det ærede Medlem fra Storeheddinge, og det forekommer mig med en vis Ret, at hvis der ikke blev Forlig i Aar, blev der efter al Sandsynlighed intet Forlig. Dertil har nu det ærede Medlem fra Møen svaret, at den Politik, som han har fulgt i de sidste Aar, havde ikke i og for sig til Formaal det at fremstaae Forlig. Det tror jeg for saa vidt, det ærede Medlem har Ret i, som den Politik, det ærede Medlem har anbefalet, og som har været fulgt her nogle Aar, i sin Begyndelse var den at adskille det daværende Venstre i to Dele, af hvilke den ene slittede sig nærmest til Højre og kunde følges til Valgtribunerne med Højre, medens den anden

Del af Venstre var gjort til den Modstander, der skulde bekæmpes. Det tror jeg var det første Formaal for det ærede Medlem fra Møen. Jeg har derimod aldrig haft en særdeles Tro til, at det ærede Medlem som første Formaal havde dette, at frembringe Reformarbejde her i Landet, fordi jeg har troet, hvad der ogsaa har vist sig, at det ærede Medlem havde saa megen politisk Indsigt, at han vilde indse, at et virkelig Reformarbejde var umuligt under den nuværende Regering og samtidig med, at man var inde i provisoriske Tilstande. Og det har jo endelig ogsaa vist sig paa anden Maade. Jeg ved meget godt, at det er Ilykkedes det ærede Medlem at gennemføre en Del Love i det første Aar, da denne Politik var heftende her i Tinget; men der kan der dog ikke være Tvivl om, at en Del af det ærede Medlems Politik har gjort Fiasko, for at bruge det Udtryk, som det ærede Medlem fra Storeheddinge anvendte, og som jeg for Resten selv har anvendt tidligere; thi allerede Aaret efter var det ærede Medlems Reformpolitik halvvejs strandet, og i Fjor saa jeg ikke rettere, end at den strandede aldeles; jeg ved ikke, hvad det var for store, gennemgribende Love, det ærede Medlem fik igennem i Fjor, og jeg tror, at de Forsøg, der bleve gjorte f. Eks. med Jærnbanelovene, som jeg nævnedes før, og med den Hærlov, som det ærede Medlem lagde megen Bægt paa, ere ganske strandede. Og hvis jeg ser hen til, hvad der er sket i denne Samling nu, da vi dog have de 4 Maanedere af Samlingen tilendebragte, ser jeg ikke rettere, end at det ærede Medlem ikke kan henpege paa, at denne Samling har baaert særdeles Frugt. Jeg ved ikke, om der virkelig skulde være noget under Opmarsch, men naar jeg ser hen til, hvorledes Udvalgene arbejde, saa synes det mig ikke, at det er nogen stor Energi, der udfoldes, eller noget stort Arbejde, der gøres her — jeg ved ikke, om ikke andre ærede Medlemmer synes det samme — eller at det er et Arbejde, som man med Sikkerhed kan tro, vil sætte Frugt. Derfor staar det for mig saaledes, at det ærede Medlems Politik i Virkeligheden har gjort Fiasko paa dette Punkt, og at det ærede Medlem ikke har noget Haab om, at man kunde faa et Reformarbejde, der har nogen Betydning, saa længe den nuværende Regering sidder. Jeg ser nu, at Agrarforeningen i sin Henvendelse til os udtaler den Mening, at før Forliget er kommet, er der heller ikke noget Reformarbejde muligt, end ikke lige over for de særlige Krav, som Agrarforeningen stiller. Men i saa Fald maa jeg sige, at det ærede Medlem ganske